

Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας

Πτυχιακή Εργασία

Τίτλος: «**MAGENTA**» ταινία μικρού μήκους

Σοφία Ντιάγκα

Επιβλέπων καθηγητής: Κωνσταντίνος Τηλιγάδης

Κέρκυρα, Φεβρουάριος 2019

Πτυχιακή Εργασία

Τίτλος: «**MAGENTA**» ταινία μικρού μήκους

Σοφία Ντιάγκα

Επιβλέπων καθηγητής: Κωνσταντίνος Τηλιγάδης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.Θεωρητικό Μέρος

1.1.Εισαγωγή.....	4
1.2.Περίληψη Σεναρίου.....	5
1.3.Ανάλυση Δομής Σεναρίου.....	6
1.4.Ανάλυση Χαρακτήρων Σεναρίου.....	7

2.Σενάριο και Τεχνικές

2.1.Σενάριο.....	9
2.2.Σκηνοθεσία Σκηνών και Επιλογή Πλάνων.....	32
2.3.Μοντάζ και Ρυθμός	38
2.4.Τα Χρώματα στην Αφήγηση.....	39
2.5.Η Μουσική Επένδυση.....	42
2.6.Επιρροές.....	43

3.Προβληματισμοί και στόχοι

3.1.Προβλήματα και λύσεις.....	44
3.2.Σημείωμα του Σκηνοθέτη.....	45

4. Βιβλιογραφία

4.1.Βιβλιογραφία.....	46
-----------------------	----

1.1.Εισαγωγή

Η διπλωματική εργασία είναι μια ταινία μικρού μήκους. Πρόκειται στην ουσία για μια ταινία μυθοπλασίας που έχει σαν χαρακτηριστικό την μη γραμμική αφήγηση. Αποτελείται από στοιχεία σουρεαλιστικά και ονειρικά, τα οποία βοηθούν ώστε να αποδοθεί καλύτερα η θεματολογία της ταινίας, που βασίζεται επάνω στη δύναμη του υποσυνείδητου.

Η ταινία βασίζεται πάνω στην ψυχοθεραπευτική βιοθυμική προσέγγιση της Κλινικής Ύπνωσης. *«Η προσέγγιση αυτή υποστηρίζει ότι τα συναισθήματα, δεν δημιουργούνται την ώρα που τα αισθανόμαστε, αλλά στηρίζονται στις πρώιμες συγκινησιακές μας κωδικοποιήσεις, αποτελώντας γέφυρες συναισθημάτων και σωματικών αισθήσεων που μας οδηγούν ασυνείδητα κατευθείαν στο παρελθόν»*¹. Δίνοντας, φυσικά, πρωταγωνιστικό ρόλο στη δύναμη του υποσυνείδητου κάθε ανθρώπου. Στόχος της ταινίας είναι η εξωτερίκευση των βιωμάτων, των συναισθημάτων και των σκέψεων του ήρωα, βασιζόμενα ως επί το πλείστον, στις παιδικές του αναμνήσεις, μέσα από τη σύγκρουση λογικής και συναισθήματος, ζωής, θανάτου αλλά και του έρωτα.

Η ταινία θέτει βασικά ερωτήματα στον θεατή, αναφορικά με την ψυχοσύνθεση και τις βιωματικές εμπειρίες και κατά πόσο επηρεάζουν αυτές το παρόν του καθενός. Βασική προϋπόθεση είναι ο θεατής να σκεφτεί κατά πόσο έχει ανάγκη το κάθε συναίσθημα και πού αυτό τον εξυπηρετεί, ώστε να συνειδητοποιήσει το πόσο σημαντικό είναι να τα βρει κάποιος με τον εαυτό του και να τον αγαπήσει. Ωστε με αυτόν τον τρόπο, να έρθει η αποδοχή του εαυτού και η σωστή διαχείριση των συναισθημάτων ως ενήλικας πλέον.

Με βάση την επιστήμη της ψυχολογίας, ένα από τα σημαντικότερα και σοβαρότερα παιδικά τραύματα, είναι το σύνδρομο της εγκατάλειψης. Αυτό προέρχεται είτε από την απώλεια κάποιου προσώπου μέσα από την οικογένεια, είτε από την απόρριψη της ίδιας της οικογένειας απέναντι στο παιδί. Το οποίο έχει ως αποτέλεσμα την δημιουργία ενός ενήλικα, που έχει ένα πληγωμένο μέσα του παιδί, που κινείται ανάμεσα στον φόβο της εγκατάλειψης και του καταποντισμού της προσωπικότητας². Αυτό το παιδικό τραύμα έχει επιλεγεί για τον ήρωα της ταινίας.

• ¹ Διαθέσιμο στο: <http://www.corfuland.gr/el/epaggelmatikos-odigos-kerkyras/yeia/iatrika-diagnostika-kentra-klinikes/ypnotherapeia/antzela-p.-nikita/view-details.html>

• ² Διαθέσιμο στο: <https://tvxs.gr/news/paideia/pos-pligomeno-mesa-mas-paidi-molynei-ti-zoi-mas>

1.2.Περίληψη σεναρίου

Μια νέα κοπέλα έρχεται στην πόλη για να κάνει πραγματικότητα το όνειρό της, να ασχοληθεί με το θέατρο. Η εμπιστοσύνη όμως που δείχνει σε ένα άτομο, την οδηγεί σε ένα μονοπάτι που την ντροπιάζει και κάνει το ένα λάθος πίσω από το άλλο. Θα διώξει από κοντά της άτομα που την αγαπούν και προσπαθούν να την βοηθήσουν. Ένα μικρό κορίτσι βιώνει την απώλεια για πρώτη φορά στη ζωή της. Προσπαθεί να εκφράσει τα συναισθήματά της, αλλά κάποιοι δεν είναι έτοιμοι να μιλήσουν γι'αυτό.

Γιατί "MAGENTA";

Στις 4 Ιουνίου του 1859, τα Γαλλο-πιεμοντέζικα στρατεύματα του Ναπολέοντα Γ' με διοικητή τον στρατηγό Patrice McMahon, νίκησαν τις αυστριακές δυνάμεις στην ιταλική πόλη της Magenta, και τους ανάγκασαν τους να εγκαταλείψουν τη Λομβαρδία. Στον στρατηγό McMahon δόθηκε ο τίτλος του "Δούκα της Magenta" για την νίκη του αυτή. Λίγο μετά τη μάχη της Ματζέντα, ανακαλύφθηκε μια χρωστική ουσία η ανιλίνη. Το γεγονός της ανακάλυψης δεν είχε καμιά σχέση με την μάχη που προηγήθηκε, αλλά και μόνο που αυτό συνέβη σχεδόν ταυτόχρονα, και η νίκη σε εκείνη τη μάχη σχολιαζόταν για πολύ καιρό, έδωσε το όνομά της στο πορφυρό χρώμα της νέας χρωστικής ουσίας, της ανιλίνης. Ωστόσο, πολλοί προτίμησαν να αποκαλούν αυτό το χρώμα ως φούξια, αντί για «magenta», κάνοντας αναφορά στο λουλούδι με το ίδιο όνομα και χρώμα, που ονομάστηκε έτσι προς τιμήν του Γερμανού βοτανολόγου Leonhard Fuchs (1501-1566), που το ανακάλυψε.³

Το «Ματζέντα» (ή φούξια) δεν είναι φασματικό χρώμα και δεν ορίζεται από ένα μοναδικό μήκος κύματος, αλλά αποτελείται από ένα μίγμα ίσων μερών από κόκκινο και μπλε. Το χρώμα αυτό παράλληλα, κρύβει διάφορες τονικότητες, από το πιο ανοιχτό μωβ-λιλά της ηρεμίας, από το πιο φούξια που είναι έντονο και ανυπόφορο χρώμα, από ένα μωβ σκούρο που το έχουμε ταυτίσει και με το πένθος. Είναι ένα χρώμα με πολλές πλευρές, όπως η πρωταγωνίστρια της ταινίας. Το ίδιο το έργο βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στη χρήση των χρωμάτων, τόσο στην ενδυματολογία όσο και στην επεξεργασία εικόνας, ώστε να αποδώσει τα συναισθήματα που νιώθουν οι χαρακτήρες. Η μίξη αυτών των συναισθημάτων στο τέλος, οδηγεί σε ένα χρώμα και στον τίτλο της ταινίας, MAGENTA. Αν το υποσυνείδητο ήταν χρώμα, θα ήταν αυτό.

³ Διαθέσιμο στο: <https://xenesglosses.eu/2013/03/magenta/>

1.3.Ανάλυση Δομής Σεναρίου

Μετά την επιλογή της θεματολογίας για το έργο, ακολούθησε η επιλογή των βασικών συναισθημάτων που θεωρήθηκαν σαν χρήσιμα εργαλεία, για την πιο σωστή προσέγγιση, ώστε να αποδοθεί το νόημα στον μέγιστο βαθμό. Τα συναισθήματα που επιλέχθηκαν να αναδειχθούν βάση του σεναρίου ήταν τα εξής πέντε, με σειρά εμφάνισης, Έρωτας, Ντροπή, Λύπη, Θυμός και Φόβος. Η σειρά στη δομή των συναισθημάτων μέσα στο έργο έχει τη σημασία της. Υπάρχει μια ακολουθία που οδηγεί από το ένα συναίσθημα στο άλλο, προσπαθώντας να κρύψει το βασικό συναίσθημα του Φόβου. Τα κριτήρια για την επιλογή των συναισθημάτων, έγιναν με βάση την ευκολία που κρύβεται η ανθρώπινη αδυναμία μέσα σε αυτά, αλλά και η ευκολία της αποδοχής του εαυτού.

Με βάση, λοιπόν, των πέντε αυτών συναισθημάτων, χωρίστηκε το σενάριο σε πέντε μέρη. Το κάθε μέρος αντιπροσωπεύεται από ένα συναίσθημα και όλη η δράση οδηγεί τον θεατή στο να βιώσει το επιμέρους συναίσθημα. Παρ' όλα αυτά το κάθε μέρος δεν είναι ανεξάρτητο και η γενική δομή του σεναρίου, στηρίζεται στην μετεξέλιξη του κάθε συναισθήματος. Έτσι η ροή οδηγεί στην ολοκλήρωση του έργου και στην αποκάλυψη του Φόβου, σαν τελευταίο συναίσθημα πριν τη Λύτρωση-αποδοχή του εαυτού και των συναισθημάτων μας.

Η δομή του σεναρίου ακολουθεί μια μη γραμμική αφήγηση. Η δράση εξελίσσεται σε πολλαπλές περιόδους της ζωής της πρωταγωνίστριας. Υπάρχει μια ροή στο έργο, η οποία διακόπτεται στο τέλος της ιστορίας του κάθε συναισθήματος με μια αναφορά στη παιδική της ηλικία, χωρίς αυτό να γίνεται ξεκάθαρα αντιληπτό, ώστε να έχει τον θεατή σε μια εγρήγορση. Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται και τεχνικά το "δέσιμο" της ιστορίας, του παρόν και του παρελθόντος.

1.4.Ανάλυση χαρακτήρων Σεναρίου

Η δομή των ιστοριών έχει σαν υπόβαθρο το προφίλ του ήρωα της ταινίας, καθώς το έργο είναι προσωποκεντρικό. Στη συνέχεια αφού δόθηκαν και οι δράσεις, έγινε και η σκιαγράφηση των υπόλοιπων χαρακτήρων του έργου. Οι χαρακτήρες που επιλέχθηκαν αντιπροσωπεύουν καθημερινούς ανθρώπους, ώστε να υπάρχει εύκολη ταύτιση των θεατών με τους πρωταγωνιστές, μιας και το έργο απευθύνεται σε όλους και τους αφορά. Τα ερωτήματα που θέτονται και ο σκοπός του έργου, έχουν να κάνουν κατά βάση με το αποτέλεσμα αυτής της αλληλεπίδρασης του βασικού ήρωα με τους υπόλοιπους χαρακτήρες. Ο θεατής καλείται να ταυτιστεί πρώτιστα με τον βασικό χαρακτήρα, μιας και αυτός είναι ο αγωγός των συναισθημάτων μέχρι την λύτρωση.

Η σκιαγράφηση του βασικού χαρακτήρα της ταινίας, της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ, έπαιξε το πιο σημαντικό ρόλο, μιας και επάνω της στηρίχθηκε η αποτύπωση των συναισθημάτων στο έργο.

Με την επιλογή του συνδρόμου της εγκατάλειψης ως παιδικό τραύμα και έχοντας υπόψη ότι αυτό διαμορφώνει την ενήλικη ζωή του ανθρώπου σε μεγάλο βαθμό και μετά από έρευνα σε επιστημονικά άρθρα και προσωπικές συζητήσεις με ψυχολόγο, δημιουργήθηκε η ίδια η ηρωίδα του έργου, η οποία διακρίνεται για τα εξής χαρακτηριστικά.

Δυσκολεύεται να εκδηλώσει τα συναισθήματά της, δυσκολεύεται να έρθει σε σωματική επαφή με τους ανθρώπους γύρω της και διακρίνεται από έλλειψη αυτοεκτίμησης και αγάπης προς τον εαυτό της. Έχοντας το σύνδρομο της εγκατάλειψης, υπάρχει υποσυνείδητα ο φόβος ότι όλοι θα την εγκαταλείψουν. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα είτε να τους αφήνει αυτή, πριν την αφήσουν αυτοί δηλαδή, είτε υποσυνείδητα πάλι με την συμπεριφορά της να αναγκάζει τους άλλους να την αφήσουν πρώτοι, με σκοπό πάντα να επιβεβαιώνει τον φόβο της. Έχοντας πρόβλημα με το να εκφράζει το συναίσθημά της, είναι σαν να βιώνει την καθημερινότητά της, απλά παρακολουθώντας την, σαν μια ταινία.

Οι υπόλοιποι χαρακτήρες του έργου, αλληλο-επιδρούν με την ηρωίδα και διαμορφώνουν μαζί της τα συναισθήματα που απορρέουν μέσα από κάθε ιστορία. Ο κάθε χαρακτήρας είναι δομημένος, έτσι ώστε να "δένει" με τον χαρακτήρα της ηρωίδας και να δημιουργεί το επιθυμητό συναίσθημα, αβίαστα και κατανοητά.

Ο ΜΑΡΚΟΣ είναι γοητευτικός και ειλικρινής, αλλά με τον δικό του ιδιαίτερο τρόπο. Δεν ψεύδεται, αλλά ωραιοποιεί καταστάσεις προς όφελός του. Παρ' όλα αυτά είναι και αυτός άνθρωπος που δεν εκδηλώνει εύκολα το συναίσθημά του. Δεν του αρέσει να δείχνει τις ευαισθησίες και τις ανασφάλειές του. Έχει μάθει να είναι ο "κυνηγός" και να μην γίνεται "θήραμα".

Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ είναι πιστή, καλή φίλη της πρωταγωνίστριας, έχοντας λίγο-πολύ και τον ρόλο της μεγαλύτερης αδερφής. Έχει μια ανέμελη και έμφυτη τρέλα, είναι ευχάριστη, ζεστή σαν άνθρωπος και δεν φοβάται να πει αυτό που σκέφτεται, τις περισσότερες φορές τουλάχιστον.

Ο ΦΩΤΗΣ είναι ο άνθρωπος που πιστεύει στους φίλους του και τους αγαπάει. Δύσκολα θα φύγει από μια σχέση και θα βάλει "τελεία". Είναι ζεστός άνθρωπος και "στήριγμα" στη σχέση. Διακρίνεται από υπομονή και κατανόηση.

2.1.Σενάριο

MAGENTA

ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΝΤΙΑΓΚΑ

ΣΚΗΝΗ 1^η – ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ-ΠΡΩΙ-ΠΙΣΙΝΑ/ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΡΕΝΟΥ

MONTAGE -Ένα μωρό κολυμπάει μέσα στο νερό. Ακούγεται άρρυθμος ήχος καρδιάς. Εμφανίζεται ένα λευκό φως, που γίνεται όλο και πιο έντονο. Ακούγεται ήχος τρένου.

MONTAGE -Μεταφερόμαστε στο σταθμό του τρένου. Βλέπουμε τη ΒΑΣΙΛΙΚΗ (19 ετών) με έναν σάκο στον ώμο, να είναι βιαστική.

ΣΚΗΝΗ 2^η - ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ-ΠΡΩΙ-ΓΡΑΦΕΙΟ CASTING

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ετοιμάζει τον μονόλογο της και ανανεώνει το μακιγιάζ της. Δίπλα της είναι και οι υπόλοιπες ενδιαφερόμενες.

Βγαίνει η προηγούμενη κοπέλα από το γραφείο .

CASTING DIRECTOR (36)

Η επόμενη, παρακαλώ! (ν.ο)

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ μπαίνει για την ακρόαση.

ΜΑΡΚΟΣ (32)

Καλημέρα, παρακαλώ καθήστε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Καλημέρα σας, Βασιλική Χατζή χαίρω πολύ.

Πηγαίνει για την χειραψία και κάθεται.

CASTING DIRECTOR

Εδώ το βιογραφικό σας λέει Χατζηπαναγιώτη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Ναι ήταν κάπως μεγάλο και είπα να μην σας κουράσω.

(παύση)

ΜΑΡΚΟΣ (32)

Ωραία δεσποινίς Χατζή, πείτε μας λίγα λόγια για εσάς.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Είμαι η Βασιλική Χατζή, για τους καλούς μου φίλους Βάσια, είμαι 19 χρονών , είμαι φοιτήτρια στο 2 έτος της σχολής θεάτρου, είναι κάτι που από πολύ μικρή ήθελα να ακολουθήσω, νομίζω ότι από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, ήθελα να γίνω ηθοποιός, τον τελευταίο καιρό εργάζομαι σαν ηθοποιός σε escape room, αν τα γνωρίζετε και παίζετε, αν όχι πιστέψτε με επιβάλλεται να το δοκιμάσετε, η δεύτερη μεγάλη αγάπη μου είναι ο χορός, και το τραγούδι βέβαια μου αρέσει, αλλά δεν με εκφράζει τόσο όσο ο χορός...

CASTING DIRECTOR

...Ευχαριστούμε νομίζω μας καλύψατε. Τι μας έχετε ετοιμάσει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Θα σας παρουσιάσω ένα μονόλογο από το μυθιστόρημα Magenta, της πολύ καλής μου φίλης και συγγραφέα ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΝΤΟΚΑ (25).

- Αν ήξερες πόσο πονάω, θα πονούσες και εσύ μαζί μου. Αν και δεν γίνεται, το νιώθω, σε νιώθω ακόμα μέσα μου, δεν μπορώ πονάς και εσύ. Δεν θέλω να πονάς, συγνώμη, συγνώμη. Σ αγαπάω ότι πιο βαθύ ότι πιο αληθινό,,, Η μεγαλύτερη αλήθεια στη ζωή μου είναι η αγάπη μου για εσένα. Ότι και αν γίνει θέλω να είσαι καλά και ευτυχισμένος, έχω ξεπεράσει κάθε εγωισμό, που το μόνο που με νοιάζει είναι να είσαι καλά. Μακάρι να είσαι ευτυχισμένος και να παίρνεις μόνο αγάπη, αγάπη αληθινή, σαν την δική μου!

ΜΑΡΚΟΣ

Βασιλική έχεις ερωτευτεί ποτέ;

ΠΑΥΣΗ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Ναι, ναι και έχω και είμαι, ερωτευμένη, με το θέατρο.

CASTING DIRECTOR

Λυπάμαι δεσποινίς Χατζηπαναγιώτη που θα μείνει ανεκπλήρωτος ο έρωτας
σας. Καλή σας μέρα.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ.

CASTING DIRECTOR

Η επόμενη! (v.o)

ΣΚΗΝΗ 3^η ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ-ΠΡΩΙ-ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ βγαίνει έξω , φανερά εκνευρισμένη, και ανάβει τσιγάρο.
Χτυπάει το τηλέφωνο της. Το σηκώνει.

MARIANNA (V.O)

Έλα πατσαβουράκι μου πως πήγε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Τι να σου πω, πολύ μαλάκας ο τύπος...

MARIANNA (V.O)

Λέγε ρε τι έγινε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Εκεί που τους έχω παρουσιάσει τον μονόλογο σου, και έχω τελειώσει, μου κάνει ο ένας από τους δυο τύπους, την ερώτηση αν έχω ερωτευτεί ποτέ και του λέω η θεούλα «ναι και έχω και είμαι ερωτευμένη με το θέατρο» .. και τι μου λέει ο άλλος ο μαλάκας...

ΜΑΡΚΟΣ

Δεσποινίς Χατζή!

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

... Ναι, τι, τι σου είπε ο μαλάκας;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Κλείσε θα τα πούμε μετά.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ κλείνει το τηλέφωνο και ο ΜΑΡΚΟΣ την πλησιάζει και ανάβει τσιγάρο.

ΜΑΡΚΟΣ

Βασικά ήθελα να σου ζητήσω συγνώμη για τον τρόπο του συναδέλφου μου, αλλά και για τον δικό μου αν σε έφερα σε δύσκολη θέση.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Οκ, δεν πειράζει.

ΜΑΡΚΟΣ

Δεν ήταν κακό αυτό που μας παρουσίασες, απλά δεν ταίριαζες στον ρόλο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Οκ, δεν χρειάζεται να δικαιολογηθείς σου είπα δεν πειράζει.

ΜΑΡΚΟΣ

Καλώς, εγώ πάντως χάρηκα για την γνωριμία.

Ο ΜΑΡΚΟΣ βγάζει και της δίνει την κάρτα του.

ΣΚΗΝΗ 4^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ-ΑΠΟΓΕΥΜΑ- ΔΩΜΑΤΙΑ ΑΠΟΔΡΑΣΗΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ και η ΜΑΡΙΑΝΝΑ κάνουν διάλλειμα, είναι στο μπαλκόνι και καπνίζουν.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Πάρε τον να δεις τι έχει να σου προτείνει,

δεν έχεις να χάσεις κάτι.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Ρε Μαριαννάκι μου φάνηκε λίγο μαλάκας ο τύπος, μη πω πολύ.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Γιατί εδώ δεν είναι ;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Τότε γιατί μένεις;

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Γιατί κάποιες φορές χρειάζεται να κάνεις

και εσύ για λίγο τον μαλάκα.

Και τότε μπαίνει ο ΦΩΤΗΣ (24) και τις διακόπτει.

ΦΩΤΗΣ (24)

Τι κάνουν τα μωράκια;

MARIANNA

Κατά φωνή!

ΦΩΤΗΣ

Πάλι για εμένα λέγατε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Πάντα όμως.

ΦΩΤΗΣ

Το ήξερα, αλλά αφήστε με τώρα εμένα, έχει έρθει το γκρουπ.

MARIANNA

Καλά καλά, πήγαινε και ερχόμαστε.

ο ΦΩΤΗΣ φεύγει. Η MARIANNA σβήνει το τσιγάρο της.

MARIANNA

Και εσύ πατσαβούρι σκέψου αυτά που λέγαμε πριν.

Δεν έχεις κάτι να χάσεις.

Η MARIANNA φεύγει. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ τελειώνει το τσιγάρο της.

ΣΚΗΝΗ 5^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ-ΒΡΑΔΥ- ΚΟΥΖΙΝΑ ΣΠΙΤΙΟΥ

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ(7) είναι στο σαλόνι και βλέπει τηλεόραση, η ΓΙΑΓΙΑ(55-60) της είναι στην κουζίνα και πλένει τα πιάτα, στον φούρνο γίνονται τα γεμιστά.

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ(7) πηγαίνει στην κουζίνα και πλησιάζει την ΓΙΑΓΙΑ.

ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Γιαγιά που είναι ο παππούς;

Η ΓΙΑΓΙΑ θυμώνει και βάζει τα κλάματα

ΓΙΑΓΙΑ

Τι είναι αυτά που λες,

φύγε από εδώ, όλοι την ώρα μέσα στα πόδια μου.

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Βουρκώνει και φεύγει τρέχοντας.

ΣΚΗΝΗ 6^ηΕΣΩΤΕΡΙΚΟ-ΜΕΣΗΜΕΡΙ-ΚΑΦΕ

Ο ΜΑΡΚΟΣ και η ΒΑΣΙΛΙΚΗ είναι σε ένα καφέ και κάθονται και συζητάνε.

ΜΑΡΚΟΣ

Εγώ πιστεύω σε εσένα και στο ταλέντο σου, θα είναι κάτι καινούριο για εσένα που θα σε βοηθήσει να εξοικειωθείς με το κοινό. Να εξελιχθείς κινησιολογικά και εφόσον θες να γίνεις η ηθοποιός ξέρεις πολύ καλά ότι η παρατηρητικότητα για έναν ηθοποιό είναι το παν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Καλά όλα αυτά, αλλά ο κόσμος;

ΜΑΡΚΟΣ

Θες να γίνεις ηθοποιός και ντρέπεσαι το κοινό σου;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Θεωρείς δηλαδή ότι θα είναι μια καλή έκθεση για εμένα όλο αυτό;

ΜΑΡΚΟΣ

Σκέψου ότι είναι ακόμα ένας ρόλος που θα παίξεις στην ζωή σου.

ΣΚΗΝΗ 7^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ-ΒΡΑΔΥ- ΚΑΜΠΑΡΕ (Σχεδόν ένας μήνας μετά)

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ είναι στο καμαρίνι της, είναι μπροστά στον καθρέφτη και βάζεται και την βλέπουμε να ντύνεται και είναι μεταμφιεσμένη κοκκινοσκουφίτσα. Κατευθύνεται στην σκηνή.

Βγαίνει στην σκηνή. Αποκαλύπτεται ότι είναι σκηνή Στριπτήζ. Το κοινό δείχνει ενδιαφέρον για το νέο πρόσωπο του μαγαζιού.

Στο κοινό είναι και ο ΦΩΤΗΣ που πήγε να την δει. Αφού τελειώσει το σόου της πηγαίνει στο καμαρίνι και την βρίσκει.

ΣΚΗΝΗ 8^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ-ΒΡΑΔΥ-ΚΑΜΑΡΙΝΙ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ είναι στο καμαρίνι της και αλλάζει. Χτυπάει η πόρτα και μπαίνει ο ΦΩΤΗΣ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Ποιος είναι;

ΦΩΤΗΣ

Ο κακός ο λύκος.

Ο ΦΩΤΗΣ ανοίγει την πόρτα και μπαίνει

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Έλα μέσα ρε βλαμμένο.

Ο ΦΩΤΗΣ την αγκαλιάζει και τον φιλάει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Πώς σου φάνηκα;

ΦΩΤΗΣ

Εκθαμβωτική όπως πάντα, αλλά...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

...Αλλά τι;

ΦΩΤΗΣ

Αυτό θέλεις να κάνεις;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Τι εννοείς

ΦΩΤΗΣ

Βασούλα έχεις καταλάβει που δουλεύεις;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΣΕ ΣΤΡΙΠ ΣΟΥ

ΦΩΤΗΣ

Και αυτό θέλεις να κάνεις;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Δεν καταλαβαίνεις , είναι απλά ένας ρόλος.

ΦΩΤΗΣ

Σου εύχομαι να μην το παίξεις για πολύ ακόμα.

Ο ΦΩΤΗΣ σηκώνεται και φεύγει. Έξω στον διάδρομό πέφτει πάνω στον ΜΑΡΚΟ. κοιτιούνται περίεργα. Ο ΦΩΤΗΣ φεύγει. Ανοίγει η πόρτα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΦΩΤΗ περίμενε.

ΜΑΡΚΟΣ

Ποιός ήταν αυτός.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Και τι σε νοιάζειέσένα; Νταβατζή σε βάλαμε εδώ πέρα;

ΜΑΡΚΟΣ

(γέλιο) Ναι. Βγαίνεις!

ΣΚΗΝΗ 9^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ-ΒΡΑΔΥ-ΚΑΜΠΑΡΕ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ βγαίνει στην σκηνή για να χορέψει. Καθώς χορεύει, αρχίζουν να πέφτουν λεφτά πάνω της. Όσο ο χορός κλιμακώνεται, η ΒΑΣΙΛΙΚΗ αρχίζει να αντιλαμβάνεται καλύτερα το περιβάλλον της. Βλέπει το κοινό που της πετάει λεφτά και παρατηρεί πως τα πρόσωπα τους έχουν μεταμορφωθεί σε κεφάλια λύκων. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ κοιτάει γύρω της και είναι παντού λεφτά, ντρέπεται και την πιάνει πανικός. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ παγώνει πάνω στη σκηνή, η μουσική σταματάει και ο κόσμος ακούγεται από κάτω να την αποδοκιμάζει. Στην προσπάθεια της να ηρεμήσει, παρατηρεί την εμφάνιση ενός ελαφιού πάνω στη σκηνή.

ΣΚΗΝΗ 10^η ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ-ΗΜΕΡΑ-ΑΥΛΗ

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ κάθεται στην αυλή στο τραπέζι μαζί με την ξαδέρφη της και ζωγραφίζουν.

ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Δες, το καινούργιο σπίτι του παππού!

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ δείχνει τη ζωγραφιά στη ξαδέρφη της. Η ξαδέρφη της ΜΙΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ κοιτάει τη ζωγραφιά.

ΞΑΔΕΡΦΗ

Εγώ έβαλα κίτρινα λουλούδια.

ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Όχι, αφού σου είπα κόκκινα είχε! Τα είδα!

Η ξαδέρφη της ΜΙΚΡΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ κάνει μια γκριμάτσα και συνεχίζει να ζωγραφίζει.

ΣΚΗΝΗ 11^η ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ - ΓΡΑΦΕΙΟ (ESCAPEROOM) - ΝΥΧΤΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ κάθεται σε ένα γραφείο και απέναντι της βρίσκεται το αφεντικό της.

ΑΦΕΝΤΙΚΟ

Όπως έχεις καταλάβει η επιχείρηση δεν είναι ιδιαίτερα ευχαριστημένη από τη συμπεριφορά σου τον τελευταίο καιρό. Δεν είναι προσωπικό, μη το πάρεις στραβά. Απλώς φαίνεται πως δεν μπορείς πλέον να ανταπεξέλθεις στις απαιτήσεις. Και καταλαβαίνω πως ίσως περνάς μια δύσκολη περίοδο, αλλά πολύ φοβάμαι πως υπό αυτές τις συνθήκες η συνεργασία μας δε μπορεί να συνεχιστεί.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ κάθεται σιωπηλή στην καρέκλα της. Το αφεντικό της κάνει μια μικρή παύση.

ΑΦΕΝΤΙΚΟ

Μπορείς να περάσεις αύριο το πρωί από το λογιστήριο.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ τον κοιτάει για λίγο, γνέφει καταφατικά και σηκώνεται.

ΑΦΕΝΤΙΚΟ

Καλά Χριστούγεννα.

ΣΚΗΝΗ 12^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ – ΣΠΙΤΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΝΥΧΤΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ και η ΜΑΡΙΑΝΝΑ βρίσκονται στο σαλόνι και στολίζουν ένα Χριστουγεννιάτικο δέντρο.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Μην είσαι χαζή ρε, έλα να περάσουμε καλά,
όλοι εκεί θα είναι!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Σου είπα θέλω να περάσω ήσυχα
Χριστούγεννα φέτος.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Ναι, βέβαια θυμάσαι τι έγινε την τελευταία φορά
που το είπες αυτό.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ κοιτάει απορημένη την ΜΑΡΙΑΝΝΑ

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Έλα ρε! Τον ξέχασες τον «φατσάρα»;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Χριστέ μου, πού τον θυμήθηκες; (κοιτώντας σε ένα στολίδι
«χριστού» που έχει στο χέρι της.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Άφησε με να κάνω κάτι...

Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ αρπάζει τη ΒΑΣΙΛΙΚΗ με δύναμη από το πρόσωπο.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Έχεις φατσάρα γαμώ το χριστό μου!

Η MARIANNA πάει να δώσει μια σφαλιάρα στην ΒΑΣΙΛΙΚΗ αλλά η ΒΑΣΙΛΙΚΗ τη σταματάει.

MARIANNA

Ξεκόλλα ρε Βασιλική, έλα να περάσεις καλά.

Τι σε έχει πιάσει;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Φτάνει ρε Μαριάννα. Σου είπα δε θέλω.

MARIANNA

Ρε πατσαβουράκι, δε μπορώ να σε βλέπω έτσι.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Σταμάτα να με λες έτσι. Δεν είμαι 19 πια.

MARIANNA

Όχι, δεν είσαι. Αλλά μήπως θα έπρεπε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Γιατί Μαριάννα; Για να ξαναζήσουμε τις ίδιες ιστορίες; Για να ξαναπούμε τα ίδια πράγματα; Για να γνωρίσω τον επόμενο «φατσάρα» που θα κοροϊδεύουμε; Δέξου το. Μεγάλωσα. Και εσύ μεγάλωσες ακόμα περισσότερο. (Μήπως είναι καιρός να ωριμάσεις εσύ;)

Η MARIANNA παγώνει και κοιτάει έντονα τη ΒΑΣΙΛΙΚΗ. Στα χέρια της κρατάει το «αστέρι» του δέντρου.

MARIANNA

Δε σου ζήτησα ποτέ να ξαναζήσουμε ίδιες ιστορίες. (Βάζει το αστέρι στο δέντρο) Απλά ήλπιζα ότι μπορούσαμε να φτιάξουμε καινούργιες.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ακολουθεί τη MARIANNA με το βλέμμα της όσο η MARIANNA μαζεύει τα πράγματα της και φεύγει.

ΣΚΗΝΗ 13^η ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ – ΜΕΡΑ – ΚΗΠΟΣ

Η ΓΙΑΓΙΑ ποτίζει τα φυτά στον κήπο. Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ την πλησιάζει κρατώντας στα χέρια της τις ζωγραφιές.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Γιαγιά, γιαγιά! Κοίτα τι σου ζωγραφίσαμε!

ΓΙΑΓΙΑ

Για να δω!

Η ΓΙΑΓΙΑ παίρνει τις ζωγραφιές και τις κοιτάει. Αμέσως, το βλέμμα της σοβαρεύει και σκίζει τις ζωγραφιές μπροστά στη ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ.

ΓΙΑΓΙΑ

Τι είναι αυτά τα πράγματα;

Δε ντρέπεσαι; Φύγε από μπροστά μου τώρα!

Εξαφανίσου!

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ κοιτάει τις ζωγραφιές στο χώμα που βρέχονται από το λάστιχο και λίγο πριν βάλει τα κλάματα φεύγει.

ΣΚΗΝΗ 14^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ – ΣΠΙΤΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ – ΝΥΧΤΑ

Ακούγεται το κουδούνι. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ανοίγει την πόρτα στο ΜΑΡΚΟ. Ο ΜΑΡΚΟΣ έχει στα χέρια του ένα μπουκάλι κρασί. Ο ΜΑΡΚΟΣ μπαίνει στο σπίτι.

ΜΑΡΚΟΣ

Καλά Χριστούγεννα!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Μη βιάζεσαι. Θα φανεί.

Ο ΜΑΡΚΟΣ μπαίνει στο σπίτι και κοιτάει τριγύρω όσο η ΒΑΣΙΛΙΚΗ βάζει κρασί και για τους 2.

ΜΑΡΚΟΣ

Ωραίο το σπίτι. Μικρό, αλλά ωραίο.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ του δίνει το κρασί και κάθεται.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Κάθισε.

Ο ΜΑΡΚΟΣ κάθεται δίπλα στη ΒΑΣΙΛΙΚΗ.

ΜΑΡΚΟΣ

Πώς και μας θυμήθηκες; Φταίει το πνεύμα των Χριστουγέννων;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Περίπου.

ΜΑΡΚΟΣ

Έλα ρε Βασιλική δεν είμαστε παιδιά, προφανώς για κάποιο λόγο με κάλεσες.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Ήθελα να σε δω.

ΜΑΡΚΟΣ

Αυτός είναι ο μόνος λόγος που με κάλεσες εδώ απόψε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Σου φαίνεται λίγος;

Ο ΜΑΡΚΟΣ χαμογελάει πονηρά.

ΜΑΡΚΟΣ

Όχι, καθόλου. Μου αρκεί. (παύση)

Για πες, πώς τα περνάς;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Τίποτα, η ζωή μου είναι μια κλισέ χολιγουντιανή ταινία. Με απέλυσαν από την δουλειά, μάλωσα με την κολλητή μου, και τώρα είμαι με τον «νταβατζή» μου και απολαμβάνω ένα ποτήρι κρασί. Πόσο πιο... κλισέ;

ΜΑΡΚΟΣ

Μερικές φορές τα κλισέ είναι και τα πιο απρόβλεπτα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Και τώρα αν σε πιάσω και σε φιλήσω, πόσο κλισέ μπορώ να γίνω;

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ τον πλησιάζει κι ο ΜΑΡΚΟΣ τραβιέται.

ΜΑΡΚΟΣ

Ή... πόσο πιο απρόβλεπτη μπορείς να γίνεις;

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ τον πλησιάζει και τον φιλάει με πάθος. Ανεβαίνει επάνω του. Του βγάζει την μπλούζα και μετά την δικιά της. Φιλιούνται με πάθος. Τον πετάει στον τοίχο. Ανεβαίνει πάνω του στα όρθια. Πέφτουν στο κρεβάτι. Συνεχίζουν να κάνουν έρωτα. Κάποια στιγμή η ΒΑΣΙΛΙΚΗ σταματάει και του γυρνάει την πλάτη.

ΜΑΡΚΟΣ

Τι έγινε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Φύγε.

Ο ΜΑΡΚΟΣ σηκώνεται να φύγει. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ αρχίζει και κλαίει.

ΣΚΗΝΗ 15^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ – ΘΕΑΤΡΟ – ΝΥΧΤΑ

Δυο ηθοποιοί τρέχουν από τις κουϊντες προς την σκηνή. Ανεβαίνουν επάνω και ξεκινάνε να προβάρουν το έργο. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ στέκεται όρθια στα μπροστινά καθίσματα και τους παρακολουθεί. Τους διακόπτει απότομα.

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Α

(Γέλια) Κάνε ησυχία θα μας ακούσουν...

Στη σκηνή πάνω, κάθεται σε μια καρέκλα ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ Γ.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ τους διακόπτει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΣΤΟΠ! Ποιος σου είπε να κάτσεις έτσι;

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Γ

Κάθομαι «απλά» σε μια καρέκλα, με γυρισμένη την πλάτη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Είσαι πάνω στη σκηνή, πλάτη, και η πλάτη σου παίζει. Αυτό είναι που δεν έχεις καταλάβει. Οπότε μη μου λες εμένα ότι είσαι «απλά» καθισμένος σε μια καρέκλα.

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Β

(Ψιθυριστά και κάνοντας ότι βήχει) Σκρόφα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Λοιπόν. Τέλος για σήμερα. Αύριο την ίδια ώρα. Συγκεντρωμένοι.

Φεύγουν οι ηθοποιοί και αδειάζει η σκηνή.

ΣΚΗΝΗ 16^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ – ΣΠΙΤΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ – ΝΥΧΤΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ κάνει μπάνιο. Ακούγεται κλασσική μουσική. Χτυπάει το κουδούνι και η ΒΑΣΙΛΙΚΗ βγαίνει από το μπάνιο. Φοράει το μπουρνούζι της και κατευθυνόμενη προς την εξώπορτα, κλείνει και την μουσική. Κοιτάζει από το ματάκι της πόρτας, αλλά το μόνο που βλέπει είναι μαύρο. Ανοίγει την πόρτα.

Ο Φώτης στέκεται και κρατάει μια τούρτα, όπου έχει τα κεράκια με τον αριθμό 28.

ΦΩΤΗΣ

Surpriseeee!!!

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ «παγώνει» και είναι σε αμηχανία.

ΦΩΤΗΣ

Μωράκι χρόνια σου πολλά και καλά!

Άντε μη με κοιτάς! Κάνε ευχή και σβήστα.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ φυσάει κάνοντας «φου», ανοίγει περισσότερο την πόρτα και πάει προς τα μέσα και την ακολουθεί ο ΦΩΤΗΣ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Βασικά, τα είχα ξεχάσει και δεύτερον το ξέρεις ότι δεν μου αρέσουν οι εκπλήξεις.

Ο ΦΩΤΗΣ έχει μπει μέσα και έχει αφήσει την τούρτα. Πάει να την αγκαλιάσει.

ΦΩΤΗΣ

Πρώτον, μην έχεις γκρίνια. Και δεύτερον, πώς μπορούσα να τα ξεχάσω; Θυμάσαι άλλωστε, πως σαν σήμερα σας γνώρισα εσένα και την Μαριάννα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Μη μου τα θυμίζεις.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ τραβιέται από την αγκαλιά του και τον αποφεύγει. Πηγαίνει να πάρει μια χτένα να χτενίσει τα μαλλιά της.

ΦΩΤΗΣ

Γιατί έτσι κι αλλιώς δεν θα τα θυμόσουν; Δεν έχει πεθάνει, ζει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Όχι.

ΦΩΤΗΣ

Πέθανε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Πέθανε. Δεν ξέρω που είναι, ούτε το τι κάνει. Αυτό είναι ο θάνατος.
Να μη ξέρεις τι και που πηγαίνει κάποιος μετά. Κι απλά χάνεται.

ΦΩΤΗΣ

Μη λες μαλακίες, Βασούλα, δεν έχει χαθεί. Ο καθένας κάνει τις
επιλογές του και είναι στο χέρι σου.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ συνεχίζει να χτενίζεται χωρίς να κοιτά τον ΦΩΤΗ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Κι όποιος θέλει να μείνει, μένει.

Εσύ; γιατί είσαι ακόμα εδώ;

ΦΩΤΗΣ

Γιατί είμαι μαλάκας. ΜΑ-ΛΑ-ΚΑΣ. Εκεί κατέληξα.

Αλλά ξέρεις τι; Εσύ είσαι ακόμα πιο μαλακισμένη. Εγώ έχω κάνει την
επιλογή μου και έχω μείνει δίπλα σου. Ξέροντας όμως το τι είσαι και
το ποια είσαι. Το πρόβλημα είναι ότι εσύ δεν ξέρεις. Φοβάσαι. Ξέρω,
είναι πιο εύκολο να δείχνεις ότι είσαι θυμωμένη, παρά ότι φοβάσαι.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ξαφνιάζεται, γουρλώνει τα μάτια και αρχίζει να βουρκώνει.
Ο ΦΩΤΗΣ βρίσκεται σε σύγχυση και έχει πάρει φόρα.

ΦΩΤΗΣ

Κοίταξε γύρω σου τι έχεις κάνει. Φοβάσαι να μείνεις μόνη σου και
τελικά από τον φόβο σου να μείνεις μόνη, μένεις.. μόνη σου. Γιατί
τόσο ηλίθια είσαι.

Ο ΦΩΤΗΣ ανοίγει την πόρτα και φεύγει. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ είναι βουρκωμένη.

ΣΚΗΝΗ 17^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ – ΘΕΑΤΡΟ – ΝΥΧΤΑ

Επικρατεί ένα πανδαιμόνιο στα καμαρίνια. Οι ηθοποιοί και οι συντελεστές τρέχουν «πάνω-κάτω» προκειμένου να τα προλάβουν όλα. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ τσεκάρει με γρήγορες κινήσεις τα ρούχα και τους ηθοποιούς, ώστε να συζητήσει μαζί τους τις τελευταίες λεπτομέρειες. Ο κόσμος αρχίζει σιγά σιγά να μπαίνει στο θέατρο και να κάθεται (ακούγεται δυνατή μουσική).

Η παράσταση ξεκινά. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ παρακολουθεί από τους κουίντες το έργο και καπνίζει. Οι θεατές παρακολουθούν την παράσταση και ανάμεσά τους βρίσκεται ο ΦΩΤΗΣ με την ΜΑΡΙΑΝΝΑ, πιο δίπλα ο ΜΑΡΚΟΣ και στις πρώτες θέσεις κάθεται ένα κοριτσάκι που κρατά ένα λούτρινο ελαφάκι. Η παράσταση συνεχίζεται κανονικά. Τα φώτα σβήνουν και στην σκηνή εμφανίζεται η ΒΑΣΙΛΙΚΗ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Είμαι εγώ ένας;

Είμαι μια και μόνη ψυχή;

Όχι, εγώ είμαι ένα πλήθος,

Ένα ασύλληπτο πλήθος.

Είμαι γενεά των γενεών,

αιώνας των αιώνων.

Αμέτρητες είναι οι φορές

που η συρροή όλων αυτών που είμαι

σκορπίστηκε στο άπειρο

για να συγκεντρωθεί και πάλι.

Τσως, αφού στο μεταξύ καώ

επι τρισεκατομμύρια αιώνες,

στις διάφορες δυναστείες των ήλιων,
τα καλύτερα από αυτά που είμαι
θα μπορέσουν να σμίξουν και πάλι.

(Λευκάδιος Χερν –μετάφραση: Κώστας Σφενδουράκης)

Οι θεατές μένουν σιωπηλοί, ασάλευτοι. Το κοριτσάκι έχει δακρύσει. Ο ΦΩΤΗΣ και η MARIANNA κοιτιούνται μεταξύ τους. Ο ΜΑΡΚΟΣ σηκώνεται σιγά σιγά όρθιος και την χειροκροτεί. Στη συνέχεια οι θεατές σηκώνονται κι αυτοί από την θέση τους και την χειροκροτούν. Το κοριτσάκι συνεχίζει να κάθεται στην θέση του και να κοιτάζει την ΒΑΣΙΛΙΚΗ. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ έχει σηκώσει πια το κεφάλι και κοιτάει στην πρώτη σειρά το κοριτσάκι που την κοιτάει κι αυτό. Ένα λευκό φως «λούζει» την σκηνή και την ΒΑΣΙΛΙΚΗ που είναι ακόμα επάνω.

ΣΚΗΝΗ 18^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ – ΧΩΡΟΣ Α ΚΑΙ Β – ΝΥΧΤΑ

ΣΚΗΝΗ 18a (ΧΩΡΟΣ Α)

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ μπαίνει σε ένα δωμάτιο που τα πάντα είναι αλλόκοτα, τα έπιπλα βρίσκονται τα πάνω-κάτω. Μοιάζει να είναι μέσα σε όνειρο. Περπατάει μέσα στο δωμάτιο παρατηρώντας το, μέχρι που ένα δυνατό φως την τυφλώνει.

Σκηνή 18b (ΧΩΡΟΣ Β)

Στη μέση του χώρου βρίσκεται ένα ανοιχτό φέρετρο. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ πλησιάζει με αργά αλλά σταθερά βήματα. Μέσα βρίσκεται ο παππούς της. Σκύβει αργά και δίνει ένα φιλί στο μάγουλο. Εκείνη την στιγμή κλαίει και ξεσπάει. Ενώ ηρεμεί σιγά σιγά, ακούει έναν ήχο και σταματάει τελείως το κλάμα, σκουπίζοντας το πρόσωπό της. Ακούγεται ήχος από καταρράκτη (τρεχούμενο νερό).

ΣΚΗΝΗ 19^η ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ – ΦΥΣΗ/ΔΑΣΟΣ –ΜΕΡΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ κοιτάζει σαστισμένη το κοριτσάκι που κάθεται δίπλα στην όχθη και κρατά ένα μπαλόνι σε σχήμα ελάφι. Αυτό δεν φαίνεται να την

έχει προσέξει. Πλησιάζει με αργά και διστακτικά βήματα προς το μέρος του. Όταν φτάνει κοντά το κοριτσάκι γυρνάει προς το μέρος της και η ΒΑΣΙΛΙΚΗ σκύβει και την αγκαλιάζει σφιχτά. Το κοριτσάκι την αγκαλιάζει κι αυτό. Σηκώνονται και προχωράνε χέρι-χέρι. Καθώς προχωράνε το μικρό κορίτσι εξαφανίζεται και συνεχίζει το δρόμο της μόνη πια η ΒΑΣΙΛΙΚΗ κρατώντας στο χέρι το μπαλόνι.

Εμφανίζεται το κείμενο

«Πιστεύω ότι αυτό το παραμελημένο, πληγωμένο μέσα παιδί του παρελθόντος είναι η μεγαλύτερη πηγή της ανθρώπινης δυστυχίας. Μέχρι να διεκδικήσουμε και να προασπίσουμε εκείνο το παιδί, αυτό θα συνεχίσει να κάνει εκδραμάτιση και να μολύνει την ενήλικη ζωή μας».

– JohnBradsha

ΤΕΛΟΣ

2.2.Σκηνοθεσία σκηνών και επιλογή πλάνων

Σκηνή 1

Στην συγκεκριμένη σκηνή ένα μωρό κολυμπάει. Αυτή η σκηνή συμβολίζει την γέννηση. Η επιλογή των πλάνων είναι λειτουργική, ώστε να αποτυπωθεί μόνο το μωρό που κολυμπάει. Το μοντάζ στη συγκεκριμένη σκηνή είναι αργό, ώστε να κεντρίσει το ενδιαφέρον του θεατή και να τον εισάγει στην ταινία. Η σκηνή αυτή συνεχίζει με την έλευση του τραίνου, η οποία διακόπτει την ηρεμία του θεατή και τον ετοιμάζει για την συνέχεια. Το μοντάζ γίνεται πιο γρήγορο. Τα πλάνα χωρίζονται σε γενικά και μεσαία, για να εμφανιστεί ο χώρος και να γνωρίσει ο θεατής για πρώτη φορά την πρωταγωνίστρια.

Σκηνή 2

Η πρωταγωνίστρια μπαίνει στο γραφείο που γίνεται το κάστινγκ. Μέχρι να μπει στο γραφείο βλέπουμε για πρώτη φορά το κοντινό της και κατά την διάρκεια του κάστινγκ, τα πλάνα εναλλάσσονται μεταξύ των τριών χαρακτήρων με την χρησιμοποίηση της αμόρσας, ώστε να υπάρξει πλήρης εκμετάλλευση του κλειστού χώρου που δεν προσφερόταν για γενικά πλάνα. Το μοντάζ εναλλάσσεται από γρήγορο, σε αργό και πάλι γρήγορο στο τέλος. Η εναλλαγή στον ρυθμό, βοηθάει στην σκηνοθεσία, αποδίδει την ένταση της στιγμής και οδηγεί τον θεατή στην επόμενη σκηνή.

Σκηνή 3

Η εξωτερική σκηνή μετά το κάστινγκ, δείχνει την πρωταγωνίστρια να βγαίνει στον δρόμο και να ακολουθεί μια συζήτηση στο τηλέφωνο, πριν διακοπεί από τον Μάρκο που την πλησιάζει. Η σκηνοθεσία έγινε με γνώμονα τον χώρο που υπήρχε, μιας και περιμετρικά υπήρχαν πολλά στοιχεία που δεν έπρεπε να φανούν στο πλάνο. Η γρήγορη εναλλαγή στα πλάνα βοήθησε να υπάρξει μια συνέχεια από την προηγούμενη σκηνή και να κρατήσει την ίδια ένταση με το φινάλε της.

Σκηνή 4

Η επόμενη σκηνή είναι η πρώτη γνωριμία με τους φίλους της πρωταγωνίστριας, στις σκάλες του χώρου εργασίας της στο escape room. Η Βασιλική σκέφτεται την πρόταση του Μάρκου και η Μαριάννα την υποστηρίζει. Ο Φώτης τις διακόπτει για λίγο. Η σκηνοθεσία προσπάθησε να αναδείξει και να εκμεταλλευθεί την καθετότητα του χώρου και χρησιμοποιήθηκαν αρκετά πλάνα υπό γωνία στον άξονα Χ. Τα σφιχτά γενικά, καθώς και τα

κοντ μπλονζέ και τα μπλονζε πλάνα έπαιξαν σημαντικό ρόλο και χρησιμοποιήθηκαν αρκετά για να εκμεταλλευτεί ο σκηνοθέτης αυτή την καθετότητα από τις σκάλες. Ο ρυθμός του μοντάζ είναι πιο αργός από την προηγούμενη σκηνή, για να σπάσει λίγο την συνεχόμενη ένταση.

Σκηνή 5

Η πρώτη σκηνή που ο θεατής γνωρίζει την μικρή Βασιλική και την γιαγιά. Η μικρή πλησιάζει την γιαγιά για να την ρωτήσει για τον παππού της. Η σκηνοθεσία έγινε εδώ με σκοπό να αναδείξει την ένταση μεταξύ της γιαγιάς και της μικρής. Τα γενικά πλάνα δείχνουν την αλλαγή του χώρου και τα μεσαία-κοντινά εστιάζουν στις εκφράσεις τους. Ο ρυθμός του μοντάζ είναι σχετικά αργός στην αρχή με κορύφωση προς το τέλος, για να αποδοθεί η ένταση.

Σκηνή 6

Στη σκηνή του καφέ βλέπουμε τον Μάρκο και την Βασιλική σε ένα τετ-α-τετ. Η σκηνοθεσία εδώ είναι προσαρμοσμένη στα δεδομένα που σχηματίστηκαν στον χώρο του γυρίσματος. Οι αμόρσες και τα κοντινά προσθέτουν ένταση. Το γενικό πλάνο, αν και με αρκετά στοιχεία στο κάδρο, δίνει μια ηρεμία στην ατμόσφαιρα. Ο ρυθμός είναι γρήγορος.

Σκηνή 7

Η σκηνή στο στριπτιτζάδικο, με την Βασιλική να ετοιμάζεται και να χορεύει τον πρώτο χορό. Η σκηνοθεσία έγινε εδώ με σκοπό την αποτύπωση του αισθησιασμού και το μοντάζ ακολουθεί τον ρυθμό του χορού της. Τα πλάνα που χρησιμοποιούνται από γενικά σε κοντινά και μετά πάλι σε γενικά, ακολουθούν μια συγκεκριμένη μεθοδολογία με σκοπό να αποδοθεί η ζητούμενη αισθητική

Σκηνή 8

Συνέχεια στην σκηνή του στριπτιτζάδικου με την επίσκεψη της Μαριάννας στο καμαρίνι της Βασιλικής. Συζητούν για την απόφαση της τελευταίας να κάνει κάτι τέτοιο, ενώ στο τέλος το δίδυμο αλλάζει με την αποχώρηση της Μαριάννας και τον Μάρκο να παίρνει την θέση της. Η σκηνοθεσία εκμεταλλεύεται τις γωνίες του στενού χώρου, καθώς και τον μεγάλο καθρέφτη που βρίσκεται εκεί. Τα πλάνα είναι σφιχτά, λόγω στενότητας και έτσι η συζήτηση καταλήγει να έχει έναν έντονο ρυθμό, ο οποίος διακόπτεται ενδιάμεσα με την αποχώρηση της Μαριάννας και συνεχίζεται μετά την έλευση του Μάρκου. Το μοτίβο με την χρησιμοποίηση του καθρέφτη συνεχίζεται και εδώ, μέχρι και το τέλος της σκηνής.

Σκηνή 9

Η τελευταία σκηνή στο στριπτιτζάδικο, με την πρωταγωνίστρια να βγαίνει στην σκηνή για να ξαναχορέψει, μόνο που αυτή την φορά πέρα από την αισθησιακό, έρχεται η αγωνία και ο φόβος. Το ονειρικό συναίσθημα που αποπνέει η σκηνή, περνά και στην σκηνοθεσία, όπου πλέον έχουμε πιο ασύμμετρο μοντάζ, χωρίς χρονική συνέχεια και πιο γρήγορο για να δώσει ένταση. Οι γωνίες στα πλάνα αλλάζουν, ενώ η συμμετοχή του κοινού στην σκηνή, τα κάνει πιο ζωντανά, με περισσότερες επιλογές.

Σκηνή 10

Επιστροφή στο χωριό και στις 2 ξαδέρφες που ζωγραφίζουν. Η μικρή Βασιλική έχει μια μικρή διαφωνία με την ξαδέρφη της. Η σκηνοθεσία κράτησε την ίδια διάθεση με την προηγούμενη σκηνή που αφορούσε πάλι την μικρή και την γιαγιά. Φρόντισε να αποτυπώσει την νοσταλγία του παλιού με την ένταση της στιγμής της διαφωνίας, χρησιμοποιώντας γενικά πλάνα για να οριοθετήσει τον χώρο, αλλά και κοντινά για να αποτυπώσει αυτή την ένταση ανάμεσα στα δυο κορίτσια. Ο ρυθμός του μοντάζ έγινε πιο αργός για να ρίξει και την ένταση της προηγούμενης σκηνής.

Σκηνή 11

Συνέχεια σε έναν νέο χώρο, με το αφεντικό της Βασιλικής να την απολύει από την δουλειά του escape room. Η σκηνοθεσία προσεγγίζει αυτή την απόλυση, κρατώντας μια ισορροπία ανάμεσα στο αφεντικό και στην Βασιλική, δείχνοντας όμως μια διάθεση να αναδείξει την απογοήτευση της πρωταγωνίστριας. Χρησιμοποιεί πλάνα που διαρκούν αρκετά στις σιωπηλές κινήσεις της Βασιλικής, καθώς και πλάνα τόσο σφιχτά που στην ουσία δίνουν μια μικρή αίσθηση κλειστοφοβίας στον θεατή. Η στενότητα του χώρου, βοήθησε στην ιδέα αυτή. Το μοντάζ ανακτά λίγο από την χαμένη του ένταση, αλλά εστιάζει περισσότερο στις αντιδράσεις της Βασιλικής.

Σκηνή 12

Η επόμενη σκηνή είναι η Μαριάννα μαζί με την Βασιλική στο σπίτι της τελευταίας να στολίζουν το δέντρο για τα Χριστούγεννα. Ακολουθεί μια σκηνή που ξεκινάει ανάλαφρα, αλλά καταλήγει σε μια μεγάλη ένταση που τελειώνει με το κλείσιμο της πόρτας. Η σκηνοθεσία χρησιμοποιεί σαν κεντρικό σημείο το χριστουγεννιάτικο δέντρο, το οποίο χαρίζει μια πιο χαρούμενη διάθεση στην εικόνα, αλλά και την μελαγχολία και την θλίψη στην οποία έχει πέσει

η πρωταγωνίστρια. Τα πλάνα είναι κυρίως αμόρσες ώστε να εκμεταλλευτεί ο σκηνοθέτης τον χώρο, χωρίς να δείχνει πολλά γενικά, ενώ τα κοντινά εστιάζουν σε εκφράσεις που όσο προχωρά η σκηνή αναδεικνύουν την ένταση που δημιουργείται. Το μοντάζ ακολουθεί τον ρυθμό της συζήτησης, προσπαθώντας να κρατήσει μια ισορροπία ανάμεσα στις δυο φίλες, δίνοντας όμως λίγη περισσότερη βάση στην προοπτική της Βασιλικής.

Σκηνή 13

Επιστροφή για τελευταία φορά στο χωριό και στην ιστορία της γιαγιάς με την μικρή Βασιλική. Η μικρή πηγαίνει τις ζωγραφιές στην γιαγιά, που αυτή τις κοιτάει και στη συνέχεια την μαλώνει για την πράξη αυτή. Η σκηνή είναι γεμάτη ένταση, ειδικά προς το φινάλε της και τις σκισμένες φωτογραφίες. Η σκηνοθεσία εδώ δεν αλλάζει σε σχέση με πριν, εστιάζει στη δράση που εξελίσσεται, προσπαθώντας να αναδείξει την ένταση που υπάρχει όσο πιο πολύ γίνεται. Αυτή την φορά όμως παίρνει και την θέση της μικρής, μέσα από υποκειμενικό πλάνο, ακριβώς για να μεταδώσει το συναίσθημα και την ένταση που νιώθει η μικρή. Να βοηθήσει τον θεατή να αφομοιωθεί από τον ρόλο της μικρής, λίγο πριν την εγκαταλείψει προσωρινά ως το φινάλε της ταινίας. Ο ρυθμός του μοντάζ είναι αυξανόμενος όσο προχωρά η ένταση στην συζήτηση και χρησιμοποιεί πολλά μικρά πλάνα για να κρατήσει τον θεατή σε εγρήγορση.

Σκηνή 14

Η σκηνή της Βασιλικής με τον Μάρκο, στο σπίτι της. Η ιστορία ξαναγυρνάει στην ίδια εποχή, με τον Μάρκο να επισκέπτεται την Βασιλική. Μετά από μια σύντομη συζήτηση, η Βασιλική φλερτάρει τον Μάρκο. Στην κορύφωση της σκηνής, η πρωταγωνίστρια αλλοιώνει την ένταση που δημιουργείται, καταρρίπτοντας τον αισθησιασμό με την αρνητικότητά της. Η σκηνοθεσία ακολουθεί ένα αισθησιακό μοτίβο, με πλάνα που φαίνονται και τα δυο πρόσωπα και χρησιμοποιεί ανοιχτά πλάνα για να δείξει τις κινήσεις των χεριών και του σώματος γενικά. Όσο κορυφώνεται το φιλί ανάμεσα στους δυο χαρακτήρες, το μοντάζ γίνεται πιο γρήγορο, μέχρι την κορύφωση που η Βασιλική διώχνει τον Μάρκο.

Σκηνή 15

Η σκηνή με τις πρόβες στο θέατρο. Μια σκηνή εμβόλιμη στην ιστορία, που δείχνει την Βασιλική να ετοιμάζει ένα θεατρικό και να δίνει οδηγίες στους ηθοποιούς. Ο εκνευρισμός της και το ύφος της, συνάδουν με την αρνητικότητα που εξέπεμψε ως τώρα στην ταινία. Η σκηνοθεσία ακολουθεί αυτό το μοτίβο, χρησιμοποιώντας πιο γενικά πλάνα και για να υποστηρίξει τον χώρο του θεάτρου, αλλά και για να δείξει τις αντιδράσεις των ηθοποιών στα

λεγόμενα της Βασιλικής. Το γενικό πίσω από την πλάτη της με φωτισμένους τους ηθοποιούς και σκοτεινή την ίδια, είναι ένα ενδεικτικό παράδειγμα. Το μοντάζ ακολουθεί την δράση και προσπαθεί να δώσει έμφαση στην ίδια την πρωταγωνίστρια, χαρίζοντας όμως στον θεατή, την απαραίτητη ξεκούραση με τα γενικά πλάνα, σε αντίθεση με την προηγούμενη σκηνή.

Σκηνή 16

Επιστροφή στο σπίτι της Βασιλικής και την επίσκεψη του Φώτη. Ακολουθεί μια συζήτηση και ένα έντονο φινάλε, με τον Φώτη να κλείνει την πόρτα πίσω του. Η σκηνοθεσία εδώ ακολουθεί το μοτίβο με τον καθρέφτη, χρησιμοποιεί αρκετά τις αντανάκλασεις και δημιουργεί περισσότερο χώρο από τον κανονικό στους ηθοποιούς για να εκφραστούν. Τα πλάνα είναι αμόρσες και σφιχτά γενικά, για να αναδειχθεί ο χώρος που διαδραματίζεται η συζήτηση αλλά και η αλληλεπίδραση που έχει ο ένας στον άλλον. Τα κοντινά είναι σε στιγμές έντασης και εστιάζουν για ακόμα μια φορά στο συναίσθημα που βγάζει η Βασιλική, με φανερή πρόθεση να επηρεαστεί ο θεατής. Το μοντάζ ενώ ξεκινά από το μπάνιο σε αργό τέμπο, αυξάνεται όλο και πιο πολύ μέχρι την στιγμή της έντασης και της αποχώρησης του Φώτη.

Σκηνή 17

Η παράσταση ξεκινά με τους ηθοποιούς να ετοιμάζονται και να βγαίνουν στην σκηνή. Ακολουθεί ο μονόλογος της Βασιλικής και το χειροκρότημα στο φινάλε. Η σκηνοθεσία εδώ χωρίζεται σε δυο μέρη. Το πρώτο μέρος είναι οι ηθοποιοί πριν την έξοδο της Βασιλικής, όπου το μοντάζ και τα πλάνα είναι γρήγορα και δείχνουν την ένταση της στιγμής από την πλευρά της πρωταγωνίστριας. Είναι βουβά, πλαισιωμένα μόνο με την μουσική επένδυση, προετοιμάζοντας τον θεατή για τον μεγάλο μονόλογο της πρωταγωνίστριας. Αυτός έρχεται με ένα αργό τέμπο στο μοντάζ, μεγάλα σε διάρκεια πλάνα, χωρίς πολλές εναλλαγές στις γωνίες και αφήνει τον θεατή να προσέξει τόσο την πρωταγωνίστρια που είναι "λουσμένη" σε κόκκινο και μπλε φως, αλλά περισσότερο να τον κάνουν να προσέξει τα λόγια της.

Σκηνή 18

Η Βασιλική περνά σε έναν χώρο που μοιάζει ξένος για αυτήν. Ένα λευκό φως την τυφλώνει και περνά σε έναν μεγαλύτερο χώρο που υπάρχει ένα φέρετρο. Πλησιάζει το φέρετρο όπου εκεί βρίσκεται ο παππούς της. Μετά από μια σύντομη παύση, ξεσπάει σε κλάματα. Η σκηνοθεσία υποστήριξε το ονειρικό συναίσθημα που έπρεπε να αποδοθεί, χρησιμοποιώντας ασυνήθιστες γωνίες λήψης και διάφορα άλλα οπτικά εφέ. Το μοντάζ είναι αργό, με σκοπό να επιμηκύνει την αγωνία του θεατή για το που θα οδηγήσει αυτή η κατάσταση την

πρωταγωνίστρια.

Σκηνή 19

Η τελευταία σκηνή είναι στο δάσος που περνά η Βασιλική και συναντά τον μικρό εαυτό της. Εκεί η μεγάλη Βασιλική αποδέχεται την μικρή Βασιλική και η ταινία φτάνει στο τέλος της. Η σκηνοθεσία εδώ συνεχίζει να ακολουθεί την αρχή που έχει θέση από την προηγούμενη σκηνή, με ασυνήθιστες γωνίες λήψης και παρατεταμένα πλάνα, ώστε να κορυφωθεί η αγωνία μέχρι το φινάλε. Τα πλάνα εδώ γίνονται λίγο πιο γενικά, ώστε να εκμεταλλευθεί ο σκηνοθέτης στο έπακρο τον άνετο χώρο και να δημιουργήσει την ένταση στο τέλος, με πιο κοντινά στα πρόσωπα των χαρακτήρων. Ο ρυθμός του μοντάζ γίνεται λίγο πιο γρήγορος, όσο προχωρά η δράση, αλλά το φινάλε έρχεται με μια μεγάλη σε διάρκεια σεκάνς πλάνων, που εξωτερικεύουν το συναίσθημα που αφήνει η ταινία στον θεατή.

2.3.Μοντάζ και ρυθμός

Ο ρυθμός στο μοντάζ της ταινίας, είναι ένα από τα πιο χρήσιμα εργαλεία ώστε να αποδοθεί το ύφος του έργου και να μεταδοθούν πιο εύκολα τα μηνύματα που θέλει ο

σκηνοθέτης να περάσουν στους θεατές. Ένας αργός ρυθμός, μπορεί να επιβραδύνει τον χρόνο, ενώ ένας γρήγορος ρυθμός να κρατήσει τους θεατές σε εγρήγορση. Για να μεταδοθούν σωστά τα συναισθήματα στον θεατή, θα πρέπει το μοντάζ να ακολουθήσει έναν ρυθμό που να αναδεικνύει την δράση και να μην αφήνει τον θεατή, ούτε να κουραστεί από αυτή, αλλά ούτε και να την προσπεράσει.

Σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ο ρυθμός του μοντάζ στην ταινία, γίνεται αργός ώστε να τραβήξει την προσοχή του θεατή και να δώσει τον απαραίτητο χρόνο να νιώσει το συναίσθημα της σκηνής. Παράλληλα, εκεί που χρειάζεται, ο ρυθμός αυξάνει την ένταση και αφήνει την ιστορία να εξελιχτεί πιο γρήγορα, για να την διακόψει και πάλι απότομα και να κεντρίσει την προσοχή του θεατή.

Ένα απλό παράδειγμα είναι ο ρυθμός του μοντάζ στην σκηνή του κάστινγκ. Η πρωταγωνίστρια μπαίνει στον χώρο και συστήνεται, με το μοντάζ να είναι κοφτό και γρήγορο. Στη συνέχεια και ενώ ξεκινά τον μονόλογό της, ο ρυθμός γίνεται πιο αργός για να δώσει τον απαραίτητο χρόνο στον θεατή να αφομοιώσει την σκηνή και τα λόγια της πρωταγωνίστριας. Σε ένα ακόμη παράδειγμα προς το τέλος της ταινίας, ο αργός ρυθμός στην παράσταση στο θέατρο, αυξάνεται σταδιακά ως την τελευταία σκηνή, για να δημιουργήσει την απαραίτητη ένταση. Στη συνέχεια, πέφτει και πάλι στο φινάλε και "σβήνει" σιγά σιγά η ένταση στον θεατή.

2.4. Το χρώμα στην αφήγηση

«Οι κινηματογραφιστές έχουν την δυνατότητα μέσω των ταινιών να δημιουργούν μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα, με τη χρήση του χρώματος του φωτισμού, των οπτικών εφέ»(Dick, 2010: 145).

Το χρώμα στη σκηνοθεσία χρησιμοποιείται όχι μόνο για λόγους που αφορούν την αισθητική μας αλλά και για να κατευθύνει το μάτι του θεατή σε αυτό που το σενάριο αναφέρει με λόγια, αλλά δεν μπορεί να εκφράσει με τη σύνθεση μέσω της σκηνοθεσίας. Οι κινηματογραφιστές μπορούν με το χρώμα να κάνουν υπαινιγμούς, να αποδώσουν χαρακτηριστικά στοιχεία και να δημιουργήσουν συμβολικούς δεσμούς (οπ.π.:145)

Το χρώμα κατέχει κυρίαρχη θέση στον τομέα των πρωταρχικών φυσικών φαινομένων. Παρουσιάζεται, δηλαδή, με μεγάλη πολυμορφία, καταλαμβάνοντας τον περισσότερο χώρο που του προσφέρεται. Ασκώντας μεγάλη επίδραση στο μάτι, -με το οποίο κατεξοχήν βρίσκεται σε άμεση αλληλεπίδραση-, και μέσω του ματιού, στο πνεύμα και στην ψυχική διάθεση των ανθρώπων που ασκείται ενώ εντελώς ανεξάρτητα από το είδος του χρωματισμένου υλικού ή αντικειμένου, δεν αποτελεί έκπληξη πόσο συμβάλλει στη διαμόρφωση συναισθημάτων

(Goethe,2008:323). Η διαδικασία αποτύπωσης του συναισθήματος επιτυγχάνεται με τη χρήση του χρώματος και την ανθρώπινη όραση η οποία αποτελεί μια από τις πιο δυνατές αισθήσεις.

Οι χρωματικές επιλογές σε μια ταινία υπάγονται στη γραφιστική επιμέλεια του έργου. Μαζί με τα υπόλοιπα γραφικά στοιχεία, καθώς και κάποια επιμέρους στοιχεία στη σκηνοθεσία, προσθέτουν τις «πινελιές» που χρειάζονται ώστε ο «καμβάς» που θα παρουσιαστεί στον θεατή, να προσφέρει μια ευρύτερη γκάμα συναισθημάτων.

Πολλά στοιχεία μέσα στο έργο, παρουσιάστηκαν μέσω των χρωματικών επιλογών τόσο στην ενδυματολογία, όσο και στη σκηνογραφία καθώς και στο μοντάζ. Συγκεκριμένα χρώματα μέσα στην ταινία, ανέδειξαν συναισθήματα και υποστήριξαν την ψυχосύνθεση των χαρακτήρων. Τα χρώματα που κυριαρχούν στη συγκεκριμένη, είναι το μπλε, το κόκκινο, το πορτοκαλί, το κίτρινο, το πράσινο και φυσικά το «magenta».

Το μπλε χρώμα έχει πολλές και διαφορετικές σημασίες, αν και κάποιες από αυτές έχουν δίσημη έννοια. Προκαλεί ανακούφιση, είναι το χρώμα του παραδείσου, του ουρανού, αλλά ταυτόχρονα είναι και το χρώμα της ανησυχίας, του φόβου. Η λέξη «blues» (μουσική) στα αγγλικά χρησιμοποιείται ως συνώνυμο της μελαγχολίας, γεγονός που καταδεικνύεται συνεχώς αφού και η μουσική αυτή έχει αρκετά τέτοια χαρακτηριστικά στοιχεία. Ακόμη κι ένας καταγάλανος ουρανός ή το μπλε του ωκεανού, μπορεί να διεγείρει συναισθήματα μελαγχολίας κι εσωτερικότητας (Dick, 2010:157). Η μελαγχολία αυτή ενισχύει τη μοναξιά που νιώθει ο κεντρικός χαρακτήρας στην αναζήτησή του.

Όταν το κοιτάμε αυτό το χρώμα, δημιουργούνται αντιφάσεις συναισθημάτων, όπως ηρεμία και διέγερση. Λόγω αυτών των αντιφατικών του στοιχείων, μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε αρκετούς συνδυασμούς και να προσδώσει με αρκετή ευκολία και ευστοχία στο συναίσθημα που θέλει ο σκηνοθέτης. Το μπλε, στη σκούρα μορφή του, δημιουργεί ένα «αίσθημα ψύχους» θυμίζοντας έντονα μια σκιά (Goethe, 2008: 329) και τις επιπτώσεις που έχει αυτή, στην ψυχосύνθεση του θεατή.

Μερικά παραδείγματα για τη χρήση του μπλε μέσα στην ταινία, είναι η πρώτη σκηνή με το απέραντο μπλε του ωκεανού που κολυμπάει το μωρό. Μέσα στη σκηνή προσφέρει την κατάλληλη ηρεμία, η οποία δίνει την θέση της στη διέγερση από ένα μπλε τραίνο που κάνει την εμφάνισή του. Άλλο παράδειγμα είναι η ενδυματολογική επιλογή της πρωταγωνίστριας στη σκηνή μετά το μπάνιο, όπου φοράει μια πετσέτα στο χρώμα μπλε και χρησιμοποιεί μπλε αξεσουάρ. Τονίζεται με αυτόν τον τρόπο η ψυχρότητά της, η μελαγχολία της και η μοναξιά της. Το χρώμα συνδυάζεται με αποχώρηση και υπάρχει μια προδιάθεση για αρνητική εξέλιξη.

Το κόκκινο συμβολίζει τη ζωτικότητα, το πάθος, τη φλόγα, τον έρωτα. Κεντρίζει την άμεση προσοχή του θεατή, είναι έντονο και οδηγεί το βλέμμα στα σημεία που επιθυμεί ο

σκηνοθέτης να αναδείξει. Συμβολίζει κάτι έντονα ζωντανό, αλλά από την άλλη συμβολίζει τον θάνατο και τον έντονο πόνο. Το τολμηρό κόκκινο που χρησιμοποιείται, προστίθεται για να του δώσει μια σουρεαλιστική, σχεδόν ποπ εμφάνιση.

Στη σκηνή του στριπτίζ όπου εκτός από την ένταση και το πάθος της σκηνής, υπάρχει και ο πόνος που ακολουθεί και η έντονη ντροπή, η ρόμπα της πρωταγωνίστριας είναι πορφυρή, είναι ντυμένη κοκκινοσκουφίτσα, ενώ όλο το σκηνικό βασίζεται σε κόκκινες αποχρώσεις. Το κόκκινο φόρεμα που φοράει στην παράσταση και στο φινάλε, μέχρι να γίνει «magenta», αντιπροσωπεύει τον πόνο της πάνω στην σκηνή, τον θάνατο του παππού της και τέλος την έντασή της, στη στιγμή της λύτρωσης. Το κόκκινο κυριαρχεί και στη σκηνή της επίσκεψης του Μάρκου στη Βασιλική, όπου προετοιμάζει τον θεατή για μια σκηνή πάθους.

Το πορτοκαλί είναι ένα ισχυρό ενεργητικό χρώμα, συνδυάζεται με τη ζωή, την ελκυστικότητα και τη φιλικότητα. Είναι ζεστό κι ενθουσιώδες, μετουσιώνει κάτι κατώτερο σε ανώτερο. Είναι ιδανικό να δημιουργήσει μια μεταφορική ζεστασιά, σε μια κατάσταση που κατά βάθος είναι κρύα⁴ (Ψαρράς, 2017). Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι το πορτοκαλί φόρεμα της πρωταγωνίστριας στη σκηνή του καφέ, αλλά και το πορτοκαλί μπλουζάκι του Φώτη στη σκηνή του μπάνιου.

Το κίτρινο είναι γενικά το χρώμα σε άμεση σύνδεση προς το φως. Στην καθαρή του μορφή ενέχει τη φύση του φωτός και λειτουργεί κατευναστικά και ευχάριστα. Προσθέτει μια αίσθηση καθαρή και γλυκιά σαν το φως του ήλιου (Goethe, 2010: 325). Άρα, φυσικό επακόλουθο είναι το κίτρινο να προκαλεί οπωσδήποτε μια ζεστή κι ευχάριστη εντύπωση. Παραδείγματα μέσα στην ταινία όπως, οι κίτρινες λεπτομέρειες στην πρώτη σκηνή που βλέπουμε την Μαριάννα στις σκάλες. Τονίζουν αυτή τη γλυκιά αίσθηση και τη γαλήνη, που εξομαλύνει την ένταση των προηγούμενων σκηνών και δίνει στοιχεία για τον χαρακτήρα της. Άλλο παράδειγμα είναι με την ίδια να φοράει το κίτρινο φόρεμα στο θέατρο, ενώ παρακολουθεί την παράσταση. Επίσης, η κίτρινη κορδέλα της πρωταγωνίστριας στη σκηνή του καφέ που προϊδεάζει για την εμπιστοσύνη που θα δείξει η Βασιλική στον Μάρκο.

Το πράσινο συμβολίζει την ελπίδα, συμβαδίζει με τη νεότητα, είναι το χρώμα της άνοιξης και της φύσης. Στη σκούρα μορφή του γίνεται πιο δυσάρεστο και έχει μια απωθητική αίσθηση. Σε ποιο ανοιχτό χρωματισμό, δίνει μια πιο ευχάριστη αίσθηση και ηρεμία. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η ενδυματολογική επιλογή του Φώτη στη σκηνή γνωριμίας στις σκάλες, αλλά και στην παράσταση που παρακολουθεί με την Μαριάννα στο τέλος. Στη σκηνή της απόλυσης, το αφεντικό φοράει μια πράσινη σκούρα μπλούζα, ενώ στο

⁴ Ψαρράς, Βασίλης (2017): *Χώρος και οπτικοακουστικά μέσα*. Πανεπιστημιακές σημειώσεις. Κέρκυρα: Πανεπιστήμιο Ιονίου

περιβάλλον υπάρχει ένα πράσινο άρρωστο φως να φωτίζει από πίσω της.

Το μωβ χρώμα, το οποίο είναι και σημαντικό στοιχείο μέσα στην ταινία, αποπνέει μια αίσθηση ανησυχίας στη σκούρα μορφή, ενώ αραιωμένο περιέχει κάτι ζωντανό χωρίς να είναι όμως χαρούμενο. Αποπνέει ηρεμία και χαλάρωση. Είναι το χρώμα της πολυτέλειας, της ανώτερης πνευματικής εξέλιξης, της τελειότητας, του οραματισμού (Ψαρράς, 2017). Πνευματικό χρώμα με αποχρώσεις θλίψης και μελαγχολίας. Χρησιμοποιήθηκε σε σκηνές όπως στο μπάνιο που κάνει η Βασιλική, τονίζοντας την ηρεμία στην ατμόσφαιρα, αλλά και στη σκηνή με το φέρετρο που η χρωματική επιλογή στην εικόνα, υποστηρίζει τον πόνο και την μελαγχολία της πρωταγωνίστριας. Μια πιο ανάλαφρη έκδοση στην ενδυματολογική επιλογή της μικρής Βασιλικής στο χωριό, ενώ στη σκηνή με τον Μάρκο, αποπνέει έναν μυστηριώδη ερωτισμό και κάτι το ανυπόφορο στην ανοιχτή του μορφή. Στο τέλος, η αλλαγή του χρώματος στο φόρεμά της, από κόκκινο σε μωβ, αφού απορροφά το μπλε της μικρής, μετουσιώνει αυτή την αλλαγή στη ψυχοσύνθεσή της, τη λύτρωση και την πνευματική της ηρεμία.

2.5.Η μουσική επένδυση

Σε μια ταινία, όσο σημαντική είναι η εικόνα, τόσο σημαντικός είναι και ο ήχος της. Η μουσική εκτός από μέσο μετάδοσης συναισθημάτων, λειτουργεί και σαν ενισχυτής. Η σωστή χρήση της μέσα στην ταινία, μπορεί να μεταδώσει πιο εύκολα το συναίσθημα στον θεατή, να τον προϋδεάσει για κάτι που θα γίνει, να γεμίσει τα κενά, να προχωρήσει την δράση και να κεντρίσει το ενδιαφέρον σε μια συγκεκριμένη σκηνή. Υπάρχουν δυο τρόποι να "ντυθεί"

μουσικά ένα έργο. Ο ένας είναι να πλαισιωθεί απλώς από μια μουσική, γεμίζοντας μεν τα κενά της ταινίας, αλλά συνήθως χωρίς να "δένει" και να αναδεικνύει τα πιο σημαντικά της κομμάτια. Ο άλλος τρόπος είναι να πλαισιωθεί από μια πρωτότυπη μουσική, ειδικά γραμμένη για την ταινία, που θα ακολουθεί τον ρυθμό του μοντάζ και το ύφος της. Μια πρωτότυπη μουσική μπορεί να αναδείξει τα συναισθήματα πιο εύκολα, να δέσει ιδανικά τις σκηνές, να αποδώσει στο μέγιστο το νόημα της ταινίας, μα πάνω από όλα να της δώσει μια μουσική ταυτότητα, μοναδική.

Για την συγκεκριμένη ταινία, όλη η μουσική επένδυση που χρησιμοποιήθηκε, είναι πρωτότυπη. Μετά την ολοκλήρωση του πρώτου cut, στάλθηκε η ταινία στην μουσική, ώστε να συνθέσει τα κομμάτια της μουσικής. Γράφτηκαν διάφορες συνθέσεις, αναλόγως την σκηνή. Μια μεγάλη γκάμα μουσικής, από αργή και αισθησιακή, μέχρι και αγωνιώδης, "έδεσε" ηχητικά τις σκηνές μεταξύ τους και ανέδειξε το θέμα, για να κρατήσει το ενδιαφέρον του θεατή σε σημαντικές στιγμές μέσα στο έργο. Στο τέλος της ταινίας που καλείται να "γεμίσει" το κενό με την έλλειψη διαλόγων, συντροφεύει την πρωταγωνίστρια στην ιστορία της, ενισχύει το συναίσθημά της και πλαισιώνει τους τίτλους τέλους, διατηρώντας παράλληλα το ίδιο συναίσθημα μέχρι την τελευταία στιγμή.

2.6.Επιρροές

Κατά τη διάρκεια της παραγωγής υπήρξαν πολλές περιπτώσεις που επιρροές από κινηματογραφικά είδη και σκηνοθετικές προσεγγίσεις καλλιτεχνών, επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό το ύφος και την αισθητική της ταινίας. Οι επιρροές αυτές υπήρξαν καταλυτικές, ώστε να προκύψει ευκολότερα το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Η ταινία αυτή αγγίζει τα όρια του κοινωνικού δράματος. Η πρωταγωνίστρια προσπαθεί να καταπολεμήσει τους φόβους της και έρχεται σε σύγκρουση με το περιβάλλον της. Μέσα στην ταινία χρησιμοποιήθηκε σε μεγάλο βαθμό το «καθρέφισμα» των πλάνων μέσα από καθρέφτη. Χρησιμοποιώντας τους καθρέφτες σαν ένα βασικό στοιχείο μέσα στην σκηνή, δόθηκε η εντύπωση ότι οι χαρακτήρες ένιωθαν την ανάγκη να κοιτούν τον εαυτό τους στον καθρέφτη, ώστε να προσπαθούν να κρύβουν τις αδυναμίες τους. Εκτός από αυτή την σκηνοθετική προσέγγιση, η έντονη χρήση του καθρέφτη βοήθησε και στο να "μεγαλώσει" ο χώρος τον γυρισμάτων και να μπορέσει να αξιοποιηθεί στο έπακρο η δράση στην σκηνή. Αυτά τα στοιχεία, δηλαδή *«τις απροσδόκητες γωνίες λήψης, καθρεφτίσματα και κλειστοφοβικές συνθέσεις κάδρων»*, είναι ορισμένα από τα χαρακτηριστικά του Φιλμ Νουαρ, όσον αφορά την τεχνική του (Βαλούκος, 2003: 232).

Το "Paris, Texas" (1984) με σκηνοθέτη τον Wim Wenders και διευθυντή φωτογραφίας

τον Robby Muller, καθώς και το "LalaLand" (2016) με σκηνοθέτη τον Damien Chazelle και διευθυντή φωτογραφίας τον Linus Sandgren, υπήρξαν εξαιρετικές επιρροές όσον αφορά την φωτογραφία και την χρήση του χρώματος στην αφήγηση. Η χρωματική επιλογή των σκηνικών και της ενδυματολογίας, έγινε με βάση το συμβολισμό των χρωμάτων και πώς αυτά μπορούν να λειτουργήσουν αφηγηματικά μέσα στην ταινία, για να δοθεί καλύτερα η ψυχосύνθεση των χαρακτήρων και η ατμόσφαιρα της κάθε σκηνής.

3.1. Προβλήματα και λύσεις

Σε μια παραγωγή είναι πολύ πιθανό να υπάρξουν κάποια προβλήματα, κυρίως τεχνικά, που καλείται ο δημιουργός να τα προσπεράσει ώστε να καταλήξει στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Μερικές φορές, δεν είναι εύκολο να διορθωθούν αυτά τα προβλήματα και είναι πιο εύκολο και πιο προσιτό, να υπάρξει αυτοσχεδιασμός ώστε να ξεπεραστούν οι δυσκολίες και να παρουσιαστεί το αποτέλεσμα όσο πιο άρτιο γίνεται. Γενικότερα στην ταινία αυτή, υπήρξε αρκετός αυτοσχεδιασμός λόγω των πολλών προβλημάτων που υπήρξαν κατά την διάρκεια των γυρισμάτων κυρίως.

Η συγκεκριμένη ταινία είχε αρκετούς χώρους γυρισμάτων και υπήρξαν αρκετά προβλήματα με το γύρισμα σε κάποιους από αυτούς τους χώρους. Για παράδειγμα η σκηνή με το στριπτιζάδικο, που καλύπτει και ένα μεγάλο μέρος της ταινίας, γυρίστηκε με πολύ δυσκολία και μετά από πολλές υποχωρήσεις και αυτοσχεδιασμό. Ενώ το πρόγραμμα είχε κανονιστεί και υπήρχε συμφωνία για παραχώρηση χώρου (στριπτιζάδικου), αυτό το πρόγραμμα αναγκαστικά άλλαξε δυο φορές, λόγω αθέτησης συμφωνίας, και πήγε την παραγωγή μια εβδομάδα πίσω. Στο τέλος βρέθηκε ένας χώρος που δεν ήταν ο ιδανικός, μιας και δεν ήταν στριπτιζάδικο, αλλά "μεταμορφώθηκε" σε ένα τέτοιο για τις ανάγκες των γυρισμάτων, τοποθετώντας στύλο και φώτα που έδωσαν την αίσθηση του στριπτιζάδικου.

Λόγω της πίεσης στο χρόνο των γυρισμάτων, υπήρξαν κάποια προβλήματα στη σκηνοθεσία, όσον αφορά τα ρακόρ των πλάνων, αλλά αυτά ξεπεράστηκαν με ένα πιο προσεγμένο μοντάζ. Υπήρχαν βέβαια και οι στιγμές που έπρεπε αναγκαστικά να αλλάξει το σκεπτικό στο μοντάζ της σκηνής, με απώτερο σκοπό να "καλυφθεί" κάποια αδύναμη υποκριτική. Λόγω του μεγάλου καστ και της συμμετοχής πολλών ανθρώπων στα γυρίσματα και εξαιτίας της πίεσης από το σχετικά περιορισμένο χρονικό διάστημα για την πραγματοποίηση των γυρισμάτων, έπρεπε μερικές φορές να αλλάξει το πλάνο υλοποίησης του σεναρίου στο σετ, ώστε να μπορέσει να ολοκληρωθεί επιτυχημένα το γύρισμα.

Η ταινία διαδραματίζεται σε όλες τις εποχές του χρόνου, αν και είναι γυρισμένη εξολοκλήρου τον Δεκέμβριο. Έτσι οι εξωτερικές σκηνές που μέσα στην ταινία αναφέρονται σε ανοιξιάτικους-καλοκαιρινούς μήνες, γυρίστηκαν έναν χειμερινό μήνα, με αποτέλεσμα αυτό να επιφέρει πολλές δυσκολίες τόσο προς τους ηθοποιούς, όσο και στο υπόλοιπο τεχνικό προσωπικό. Αυτές οι δυσκολίες είναι περισσότερο έντονες, όταν και κάποιοι από τους ηθοποιούς είναι ανήλικα άτομα. Σε μια τέτοια παραγωγή, ο σκηνοθέτης πρέπει να κρατήσει την ομάδα του "δεμένη" και να φροντίσει να μην επηρεαστεί ή να αλλάξει η ίδια η παραγωγή. Για να παραδώσει στο τέλος ένα αποτέλεσμα, το οποίο να μη αποκλίνει από το αρχικό σχέδιο και πλάνο.

3.2.Σημείωμα του σκηνοθέτη

"Magenta. Αν το υποσυνείδητο ήταν χρώμα, θα ήταν αυτό. Θεωρώ ότι ήρθαμε σε αυτό τον κόσμο για να ευτυχίσουμε. Αν όλοι οι άνθρωποι προσπαθούσαμε να έρθουμε σε επαφή με το υποσυνείδητό μας, κάνοντας μια αναδρομή στη ζωή μας, κοιτώντας την πλέον ως ενήλικες,

αντιμετωπίζοντας τα συναισθήματα της παιδικής μας ηλικίας με μια πιο ώριμη ματιά, θα συνειδητοποιούσαμε ότι πλέον δεν έχουμε αυτά τα έντονα συναισθήματα τόση ανάγκη. Θα σταματούσαμε να αυτοτιμωρούμε τους εαυτούς μας, δίνοντας απαντήσεις στα πολλά "γιατί" των αλλόκοτων συμπεριφορών μας. Θα σταματούσαμε να είμαστε εθισμένοι στο λάθος, δίνοντας τροφή στο υποσυνείδητο και την επιβεβαίωση ότι δεν μπορούμε να αλλάξουμε μια συμπεριφορά, κάτι που είναι ψέμα. Αγαπήστε κάθε πλευρά του εαυτού σας και κάθε σας απόχρωση."

Σοφία Ντιάγκα

4.1.Βιβλιογραφία

- SEMER ZEKI. (ΜΕΤ. ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ). *ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΡΑΣΗ*. (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟ, 2013).
- BRADSHAW JOHN. *Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΜΕΣΑ ΜΑΣ ΠΑΙΔΙ*. (ΛΥΧΝΟΣ,1992).

- GOLEMAN DANIEL. (ΜΕΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ ANNA). *ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ*.(ΠΕΔΙΟ, 2011).
- ΣΤΑΘΗΣ ΒΑΛΟΥΚΟΣ. *ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ, Η ΔΟΜΗ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ*. (ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ, 2002).
- CAMPBELL JOSEPH. (ΜΕΤ. ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ). *Ο ΗΡΩΑΣ ΜΕ ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ*. (ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ, 2001)
- GOETHE. (ΜΕΤ. ΠΑΥΛΟΣ ΚΛΙΜΑΤΣΑΚΗΣ). *ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ*. (ΕΚΔΟΣΕΙΣ PRINTA, 2008)
- ΣΤΑΘΗΣ ΒΑΛΟΥΚΟΣ. *ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ* (ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ, 2003)
- KEITH OATLEY, JENNIFER M. JENKINS. (ΜΕΤ. ΜΑΡΙΑ ΣΟΛΜΑΝ, ΜΠΕΤΙΝΑ ΝΤΑΒΟΥ) *ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ: ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ* (ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ, 2004)
- Ψαρράς, Βασίλης (2017): Χώρος και οπτικοακουστικά μέσα. Πανεπιστημιακές σημειώσεις. Κέρκυρα: Πανεπιστήμιο Ιονίου

Ιστογραφία

- <http://www.corfuland.gr/el/epaggelmatikos-odigos-kerkyras/ygeia/iatrika-diagnostika-kentra-klinikes/ypnotherapeia/antzela-p.-nikita/view-details.html>
- <https://tvxs.gr/news/paideia/pos-pligomeno-mesa-mas-paidi-molynei-ti-zoi-mas>
- <https://xenesglosses.eu/2013/03/magenta/>